

UOHSX00ICRNG

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0140/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-44147/2023/162

Brno 11. 12. 2023

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 3. 10. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **MAGION system, a.s.**, IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 12. 1. 2023 Mgr. Markem Šimkou, advokátem, ev. č. ČAK 14811, se sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-34911/2023/500 ze dne 13. 9. 2023, vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Masarykova univerzita**, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno, učiněných ve věci veřejné zakázky s názvem „**Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu**“ zadávané v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 29. 4. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. Z2019-004453, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 086-222638, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ, č. j. ÚOHS-34911/2023/500 ze dne 13. 9. 2023,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Masarykova univerzita, IČO 00216224, se sídlem Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno (dále jen „**zadavatel**“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) dne 29. 4. 2021 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení se soutěžním dialogem (dále jen „**ŘSSD**“) s názvem „Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu“, přičemž oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 3. 5. 2021 pod ev. č. Z2019-004453, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. 5. 2021 pod ev. č. 2021/S 086-222638, ve znění pozdějších opravy k uveřejnění (dále jen „**zadávací řízení**“ či „**veřejná zakázka**“).
2. V rámci zadávacího řízení obdržel zadavatel žádost o účast mimo jiné od společnosti MAGION system, a.s., IČO 25872818, se sídlem Jiráskova 1252, 755 01 Vsetín, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 12. 1. 2023 Mgr. Markem Šimkou, advokátem, ev. č. ČAK 14811, se sídlem Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno (dále jen „**navrhovatel**“).
3. Zadavatel dne 30. 12. 2022 odeslal rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení z téhož dne (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“). Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel dne 16. 1. 2023 námitky a současně proti volbě druhu zadávacího řízení z téhož dne (dále jen „**námitky**“).
4. Následně dne 31. 1. 2023 bylo navrhovateli doručeno rozhodnutí zadavatele o námitkách z téhož dne (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“), kterým zadavatel námitky navrhovatele odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasil s vypořádáním svých námitek, podal dne 10. 2. 2023 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jakožto orgánu příslušnému podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem (dále jen „**Úřad**“) návrh z téhož dne.

6. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 10. 2. 2023, kdy Úřad obdržel prostřednictvím datové schránky dva návrhy v jednom podání. První návrh směřoval proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, přičemž bylo na základě něj zahájeno samostatné správní řízení, které Úřad vedl pod spis. zn. ÚOHS-S0105/2023/VZ (dále také jako „**návrh č. 1**“), o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím Úřadu ze dne 24. 4. 2023, č. j. ÚOHS-15367/2023/500 (dále jen „**rozhodnutí Úřadu ve věci spis. zn. ÚOHS-S0105/2023**“), které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 20. 7. 2023, č. j. ÚOHS-26818/2023/162 (dále jen „**rozhodnutí sp. zn. R0060/2023/VZ**“). Druhý návrh pak směřuje proti volbě druhu zadávacího řízení a je předmětem správního řízení, které Úřad vede pod spis. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ.
7. Navrhovatel v návrhu namítal oprávněnost volby soutěžního dialogu jako zadávacího řízení. Svoje pochybnosti navrhovatel založil na tvrzeních zadavatele uvedených v rozhodnutí o vyloučení, kde zadavatel uvedl, že řešení pouze na míru je pro něj nevhodné a že potřeby dodavatele je možné uspokojit na trhu dostupným plněním pouze s dílčími customizacemi, což dle zadavatele naplňuje předpoklad § 60 odst. 1 písm. a) zákona. Podle navrhovatele ale požadavky zadavatele směřovaly spíše ke standardnímu otevřenému řízení. Zadavatel nebyl schopen formulovat svoje požadavky nikoliv proto, že jsou unikátní a nové, ale v důsledku špatné přípravy zadávacího řízení. Ke včasnosti námitek proti volbě druhu zadávacího řízení navrhovatel uvedl, že preference zadavatele nebyly při zahájení soutěžního dialogu deklarovány, ale objevily se jen mezi řečí v průběhu jednání. Až z rozhodnutí o vyloučení měl navrhovatel postaveno najisto, že zadavatel jiná řešení odmítá. Tuto skutečnost nebylo možné identifikovat dřív. V podrobnostech lze odkázat na obsah návrhu uvedený v bodech 9–20 odůvodnění rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0106/2023/VZ, č. j. ÚOHS-34911/2023/500 ze dne 13. 9. 2023 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

II. **Napadené rozhodnutí**

8. Dne 13. 9. 2023 vydal Úřad napadené rozhodnutí, kterým návrh navrhovatele zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
9. Úřad se v úvodu odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k otázce včasnosti podání námitek proti volbě zadávacího řízení. Úřad shledal, že byt navrhovateli zaniklo účastenství v zadávacím řízení, stále existuje možnost, že došlo k újmě na právech navrhovatele spojené s napadaným úkonem zadavatele, tedy volbou druhu zadávacího řízení. Dle Úřadu tak mohla navrhovateli vzniknout újma spočívající v tom, že byt neuspěl v rámci zadavatelem zvoleného druhu zadávacího řízení, mohl se potenciálně stát vybraným dodavatelem v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku, která by byla zadávána v takovém druhu zadávacího řízení, u kterého by byly splněny všechny podmínky pro jeho použití podle zákona. Dále se Úřad zabýval v bodech 90 až 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, zda byly dány zákonné podmínky pro použití ŘSSD, konkrétně podmínka stanovená v ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona. Úřad zjistil, že ani z textu rozhodnutí o vyloučení navrhovatele, ani z audiozáznamů či přepisů jednání v rámci soutěžního dialogu nevyplývá, že by zadavatel po dodavatelích požadoval předložení již existujícího a na trhu fungujícího řešení. Úřad tak neshledal pochybnosti o skutečnosti, že předmět veřejné zakázky, tedy poptávaný informační systém (dále také „**IS**“), splňuje podmínku nedostupnosti plnění na trhu. Tento závěr Úřadu byl

založen nejenom na výsledku předběžných tržních konzultací (dále také „PTK“), ze kterých vzešlo, že v současnosti na trhu neexistuje řešení odpovídající potřebám zadavatele, a také na základě celkového průběhu jednacího řízení soutěžního dialogu, kdy zadavatel s navrhovatelem i dalšími účastníky zadávacího řízení vedl schůzky, jejichž předmětem byla podrobná diskuze ohledně jednotlivých funkcionalit, technologií a integrace různých částí systému v rámci budoucího IS zadavatele.

10. Úřad k dalším důvodům pro volbu ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. b) až d) zákona uvedl, že pokud plnění poptávané zadavatelem v rámci zadávacího řízení splňuje podmínku stanovenou v § 60 odst. 1 písm. a) zákona, není již nutné posuzovat, zda jsou splněny také podmínky stanovené v § 60 odst. 1 písm. b) až d) zákona, kterými zadavatel taktéž odůvodňuje nutnost užití ŘSSD.

III. Rozklad navrhovatele

11. Dne 3. 10. 2023 podal navrhovatel Úřadu blanketní rozklad z téhož dne proti napadenému rozhodnutí, který následně doplnil dne 16. 10. 2023. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zástupci navrhovatele doručeno dne 19. 9. 2023. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Navrhovatel úvodem rozkladu konstatuje, že přístup Úřadu při přezkoumávání postupu zadavatele je tendenční a zjevně nakloněn ve prospěch zadavatele. Dle navrhovatele Úřad rezignuje na svou povinnost posoudit zákonnost volby druhu zadávacího řízení a pouze přebírá tvrzení zadavatele, která nijak neověřuje. Navrhovatel uvádí, že předložil argumenty, ze kterých vyplývá, že nebyly splněny zákonné podmínky pro realizaci ŘSSD. Existence důvodů pro vedení ŘSSD nebyla dle názoru navrhovatele přezkoumána meritorně.
13. Navrhovatel spatřuje první zásadní důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí v tom, že Úřad nenaplnil svoji zákonem uloženou dohledovou roli. Důsledkem nesprávného ověření důvodů pro vedení ŘSSD ze strany Úřadu je dle navrhovatele skutečnost, že je zadavateli umožněno pokračovat v ŘSSD, jehož výsledkem bude desetinasobně dražší řešení než jím nabídnuté řešení. Tím je zcela popřen účel zákona a zásada hospodárnosti. Současně má navrhovatel za to, že mu vzniká újma jakožto stávajícímu dodavateli, jehož plně funkční a časem ověřené řešení mu zadavatel neumožní rozvíjet ani upravit, resp. nahradit s využitím nabytého know-how, ale hodlá ho vyměnit za generický produkt jiného dodavatele.
14. K posouzení důvodů dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona navrhovatel představuje běžnou praxi v případech dodávek IS. Dodávka EIS (ekonomicko-personální informační systém) byla zadávána nejčastěji formou otevřeného řízení, přičemž zadavatelé vždy našli na trhu takové řešení, které odpovídalo jejich potřebám. Skutečnost, že IS je při jeho nasazení upravován a customizován (resp. nastavován) pro konkrétní podmínky, ve všeobecnosti neznámá, že jej nelze poptávat v otevřeném řízení a musí se vždy realizovat ŘSSD. Dle navrhovatele by se toto řízení mělo využívat výjimečně a v této souvislosti uvádí, že přibližně 90 % všech velkých IS je zadávaných v otevřeném nebo užším řízení. Tato obecná praxe tak nejlépe dokládá, že i v případě zadavatelem poptávaného IS se jedná do značné míry o standardní řešení, a proto by měl zadavatel o to více předložit důvody pro užití ŘSSD, resp. z jakého důvodu nebylo možno jeho potřeby uspokojit žádným na trhu přítomným řešením. Dle navrhovatele zadavatel takovéto odůvodnění nevedl.

15. Navrhovatel považuje odůvodnění zadavatele, že jeho potřeby není možno uspokojit žádným na trhu přítomným řešením, za obecné a nepřezkoumatelné. Navrhovatel nenachází žádný případ, kdy by IS „*zcela odpovídající potřebám*“ zadavatele na trhu existoval, aniž by se musel v nějakém rozsahu přizpůsobit konkrétnímu zákazníkovi. Na trhu však bývá řada systémů, které mohou být po takovéto nezbytné customizaci nasazeny u zadavatele velikosti zadavatele zdejšího. To však rozhodně neznamená přepracování celého systému. Navrhovatel si klade otázku, jaké potřeby zadavatele zůstávají neuspokojeny.
16. Dle navrhovatele Úřad rovněž nesprávně posoudil stanoviska zadavatele ohledně časové náročnosti zakázkového vývoje. Ve vyjádření zadavatele je zřejmá jasná výhrada proti časovému aspektu dodání řešení na míru, které by pro zadavatele představovalo zásadní zdržení. Z tohoto vyjádření a také z odkazů zadavatele na již hotová řešení jiných dodavatelů navrhovatel usuzuje, že zadavatel již od počátku nesměřoval k unikátnímu řešení, ale k pořízení standardního na trhu dostupného řešení, které projde dostatečnou mírou customizace. I toto tvrzení Úřad dle navrhovatele v napadeném rozhodnutí nevypořádal.
17. Dále navrhovatel uvádí, že zadavatel odůvodňoval potřebu ŘSSD nutností „*jednat o licenčních podmínkách či nastavbovém rozvoji systému*“. Ani toto tvrzení dle navrhovatele neodpovídá na otázku, zda žádné řešení na trhu neodpovídalo potřebám zadavatele, resp. proč konkrétně zadavatel potřeboval jednat zrovna o těchto otázkách, a proč např. nemohl své potřeby formulovat jako závazné podmínky. Navrhovatel má za to, že skutečnost, že by zadavatel chtěl diskutovat v rámci soutěžního dialogu o něčem, co ostatní účastníci formulují jako zadávací podmínku, neznamená naplnění důvodů pro užití ŘSSD.
18. Na několika místech v rozkladu navrhovatel opakovaně předesílá argumentaci, že Úřad vůbec nepřezkoumal skutečné naplnění důvodů pro vedení ŘSSD. K tomu navrhovatel doplňuje, že Úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nepřezkoumal, zda výhrady, které zadavatel vznáší vůči jednotlivým systémům, nejsou jen otázkou prosté customizace na trhu dostupného řešení.
19. Navrhovatel se domnívá, že citace z komentářové literatury z roku 2022 je předpojatá, neboť nelze vyloučit, že se autoři předmětného komentáře při psaní příslušné pasáže k ŘSSD inspirovali nyní šetřenou zakázkou zahájenou v roce 2021.
20. Pokud jde o důvody použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. b) – d) zákona, navrhovatel nadále trvá na tom, že ani tyto zákonné důvody nebyly v daném případě naplněny, nicméně se k nim vyjádřit nemůže s ohledem na fakt, že se jimi Úřad nezabýval.

Závěr rozkladu

21. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání. Alternativně navrhuje, aby předseda Úřadu změnil napadené rozhodnutí tak, že návrhu navrhovatele vyhoví, a jako opatření k nápravě uloží zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky.

IV. Řízení o rozkladu

22. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

23. Dne 24. 10. 2023 podal zadavatel vyjádření k rozkladu, přičemž v něm primárně odkazuje na svá předchozí vyjádření. Nad rámec těchto vyjádření zadavatel považuje za důležité upozornit na některé níže uvedené skutečnosti.
24. Zadavatel uvádí, že zadávací řízení zákon nedělí na „řádna“ a „mimořádná“, ale jsou všechna rovnocennými možnostmi. Zadavatel není povinen preferovat některé druhy řízení před jinými jen pro to, že v nich lze zakázku také realizovat a jsou častěji využívána. Je-li zadavatel přesvědčen, že některý méně častý druh zadávacího řízení povede ke kvalitnějšímu výsledku, je logické, že jej použije.
25. Dále zadavatel uvádí, že sám zadává služby na různé informační systémy i v jiných typech řízení, nicméně právě ekonomicko-personální systém, coby jádro pro další navázané systémy je pro univerzitu klíčový a jeho realizace je nadstandardně složitá, a to zejména v podmínkách velké veřejné vysoké školy jako je Masarykova univerzita. Zadavatel poukazuje na to, že složitost byla vnímána i dodavateli v rámci proběhlých jednání soutěžního dialogu, jak je zřejmé z jejich záznamů. Složitost zakázky nadto potvrzuje i sám navrhovatel, který v odůvodnění rozkladu v odst. 2.5 prostřednictvím zmínek o újmě spočívající v nemožnosti rozvíjet své řešení využívající „nabyté know-how a zkušenosti“ potvrzuje poznatky zadavatele o atypičnosti plnění.
26. V této souvislosti zadavatel upozorňuje na text ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona, který zní *„potřeby zadavatele nelze uspokojit bez úpravy na trhu dostupných plnění“*, z čehož vyvozuje, že není nezbytným požadavkem kladeným na zadavatele umožnit vývoj systému na míru, ale k legitimnímu užití ŘSSD postačuje, je-li třeba na trhu dostupné plnění nějak netriviálně upravit.
27. Dále zadavatel odmítá snahy navrhovatele zpochybňovat rozhodnutí Úřadu na základě citace z komentáře v bodě 112 napadeného rozhodnutí. Zadavatel upozorňuje, že Úřadem citovaný text se prokazatelně nachází již v prvním vydání tohoto komentáře z roku 2017, a nejedná se tedy o text vzniklý až v důsledku předmětného zadávacího řízení. Zadavatel zároveň upozorňuje, že na oprávněnosti a přiměřenosti použití ŘSSD u zakázek na IS panuje v odborné obci rozsáhlá shoda, a významově obdobný závěr lze nalézt také v komentářích jiných autorů.
28. Rovněž zadavatel nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že Úřad vůbec nepřezkoumal naplnění důvodů dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona. Ze závěrů obsažených v napadeném rozhodnutí plyne, že se Úřad zabýval všemi listinami předloženými v řízení, jakož i průběhem soutěžního dialogu a veškerými informacemi, které na jednáních zazněly, kdy lze bez jakýchkoli pochybností vyjít z nahrávek doložených v rámci řízení. Navrhovatel sám neuvádí, jaké důkazy absentují, nebo co konkrétně nebylo ze strany zadavatele prokázáno. Zadavatel trvá na tom, že unesl důkazní břemeno a dostatečně prokázal naplnění důvodu dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona.
29. Konečně zadavatel upozorňuje, že ačkoliv se Úřad věnoval pouze oprávněnosti užití ŘSSD dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona, absenci zkoumání naplnění důvodů dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. b) až d) nepovažuje zadavatel za procesní chybu ze strany Úřadu. Zadavatel nadále trvá na tom, že i tyto důvody pro použití soutěžního dialogu byly naplněny.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, ta však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž byl přijat následující závěr.
31. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které nebylo přistoupeno ke změně ani ke zrušení napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu navrhovatele*K postupu Úřadu*

32. Úvodem je třeba konstatovat, že lze souhlasit s obecným výkladem Úřadu v bodě 92–94 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se Úřad věnoval charakteru ŘSSD, jeho účelu a podmínkám jeho užití. ŘSSD je specifickým druhem zadávacího řízení, avšak nelze ho vnímat jako řízení mimořádné, jak se domnívá navrhovatel v rozkladu. K tomuto tvrzení zadavatel ve svém vyjádření k rozkladu správně uvedl, že zadávací řízení nejsou v zákoně dělena na řádná a mimořádná, ale všechna jsou pro zadavatele rovnocennými možnostmi. Každé zadávací řízení má vlastní zákonem stanovené podmínky, které zadavatel musí naplnit. Je třeba dát za pravdu i navrhovateli, že ŘSSD se od otevřeného řízení liší flexibilnějším postupem při definování předmětu plnění. To je přirozeně způsobené tím, že se soutěží složité plnění, které zadavatel není schopen zcela přesně definovat, a současně ho nelze jednoduchým způsobem poptat na trhu. Specifikum ŘSSD oproti jiným řízením je tak v tom, že zadavatelé nejsou schopni před zahájením zadávacího řízení dostatečně specifikovat předmět veřejné zakázky tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití těch druhů zadávacího řízení, v nichž není možno s dodavatelem jednat, čímž je typicky otevřené řízení. Účelem ŘSSD je tak poskytnout zadavatelům flexibilitu, která by jim měla umožnit na základě dialogu s potenciálními dodavateli nalézt nejhodnější řešení jejich potřeb.
33. K argumentaci navrhovatele, že by zadavatelé měli přistupovat k využití ŘSSD jen výjimečně, lze odkázat na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, kde se v čl. 42 odůvodnění uvádí, že: **„Existuje naléhavá potřeba, aby veřejní zadavatelé měli větší prostor pro volbu zadávacího řízení, které umožňuje jednání. Širší využívání těchto řízení pravděpodobně rovněž posílí přeshraniční obchod, neboť jak vyplývá z hodnocení, mají u veřejných zakázek zadávaných v jednacím řízení s uveřejněním přeshraniční nabídky zvláště vysokou úspěšnost. Členské státy by měly mít možnost stanovit použití jednacím řízení nebo soutěžního dialogu v různých situacích, kdy by otevřené nebo užší řízení pravděpodobně nevedlo k uspokojivým výsledkům zadávání veřejných zakázek. Mělo by být připomenuto, že v posledních letech značně vzrostlo využívání soutěžního dialogu z hlediska hodnoty veřejných zakázek. Osvědčil se v případech, kdy veřejní zadavatelé nejsou schopni definovat způsob naplnění svých potřeb nebo posoudit, co může nabídnout trh z hlediska technických, finančních nebo právních řešení.**

Taková situace může nastat zejména u inovativních projektů, při realizaci velkých integrovaných projektů dopravní infrastruktury, rozsáhlých počítačových sítí nebo projektů zahrnujících složité a strukturované financování.“ (zvýrazněno předsedou Úřadu)

34. Z výše citovaného bodu 42 odůvodnění jasně plyne, že ŘSSD nemá být chápáno jako zadávací řízení výjimečného charakteru, k jehož použití by snad mělo být přistupováno nějak restriktivně (jako je tomu například u jednacích řízení bez uveřejnění). Naopak cílem unijního zákonodárce bylo podpořit užití ŘSSD tam, kde by použití užšího nebo otevřeného řízení nevedlo k uspokojivým výsledkům.
35. Důvod pro použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona pak míří na situace, kdy zadavatel objektivně není schopen na trhu nalézt řešení, které by ho uspokojilo, a proto musí s dodavatelem na trhu své potřeby projednat, aby zjistil, jaká jiná (upravená) řešení a v jaké konkrétní podobě mu je trh schopen případně poskytnout. Navrhovatel se této otázky v rozkladu dotýká a tvrdí, že na trhu nikdy neexistuje IS „zcela odpovídající potřebám“ zadavatele, který by se alespoň v nějakém rozsahu nemusel přizpůsobit konkrétnímu zákazníkovi. Dle navrhovatele je na trhu řada systémů, které mohou být po takovéto nezbytné customizaci, která by rozhodně neznamenala přepracování celého systému, nasazeny u zadavatele – veřejné vysoké školy. Zároveň jsou informační systémy zcela běžně nabízeny v otevřených zadávacích řízeních, ačkoliv za tím účelem procházejí customizací (úpravami). Samotný fakt, že je třeba provést customizaci, tak dle navrhovatele neodůvodňuje použití ŘSSD, protože je běžné nabízet customizovaná plnění i v řízení otevřeném. K této námitce je třeba uvést, že navrhovatel vykládá tuto problematiku zkratkovitě. Skutečnost, že i v otevřeném řízení lze poptávat customizovaný IS, neznamená, že jej nelze poptávat v ŘSSD. Záleží primárně na povaze předmětné úpravy, která se na systému provádí. Východiskem je ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona, z něhož plyne, že ŘSSD je možno vést tehdy, pokud by potřeby zadavatele nebyly uspokojeny dodáním řešení, které je na trhu dostupné, ale stalo by se tak pouze jeho dodáním v upravené podobě. Jinými slovy jde o to, zda zadavatel potřebuje řešení, které se liší od řešení nabízených trhem. Lze rozlišit úpravy, které řešení změní natolik, že už půjde o řešení jiné, a úpravy, které budou toliko „kosmetické“. Potřeba **kosmetických úprav** (druhé skupiny) nemůže být důvodem pro použití ŘSSD, naopak potřeba **úprav podstatných** (nikoliv marginálních) takovým důvodem být může. Nedává totiž smysl, aby byl zadavatel nucen vypsát otevřené zadávací řízení, kde by bez projednání s dodavatelem formuloval technické podmínky předmětu plnění, které se podstatně liší od plnění běžně dodávaných, a následně by byl vystaven riziku, že neobdrží žádnou nabídku například vinou neproveditelné specifikace předmětu plnění. Zadavatel toto riziko samozřejmě může podstoupit, to je jeho oprávnění. Nelze ho k tomu však nutit přílišně restriktivním výkladem podmínek pro použití ŘSSD, resp. JŘSU. Výše uvedené je rovněž projevem principu odpovědnosti zadavatele za vymezení zadávacích podmínek: totiž aby mohl zadavatel následně v průběhu ŘSSD vymezit zadávací podmínky, musí mít nejdříve možnost v přímé diskusi s dodavatelem analyzovat, co je trh ochoten a schopen poskytnout, a co nikoliv, aby potom na základě této analýzy byl schopen formulovat konkrétní technické požadavky na předmět plnění.
36. Námitka rozkladu je nicméně vedena pouze ve výše parafrázovaném obecném smyslu. Navrhovatel nikterak nekonkretizuje, že by odlišnost poptávaného plnění od toho, co trh nabízí, byla pouze marginální či snadno popsatelná. Rovněž navrhovatel ani netvrdí, že by

objektivně bylo v možnostech zadavatele pro účely případného otevřeného řízení popsat, jaké technické parametry by mělo být požadováno. Námitka proto není důvodná.

37. Na tomto místě je tak nutno z doposud řečeného shrnout, že soutěžní dialog je využíván v případech, kdy je sice zadavatel schopen identifikovat své potřeby a cíle, ale neumí určit ideální způsob řešení vedoucí k naplnění svých potřeb proto, že žádné takové řešení na trhu neexistuje. Lze uvést citaci ze zahraniční odborné literatury: „*The procedure is available, in brief, for procurements in which a contracting authority is unable to define the technical, financial or legal aspects of project – overlapping with, but in some respects broader than, the situations covered by the negotiated procedure with notice.*“¹ Volně přeloženo: *Postup je ve stručnosti dostupný pro zakázky, u kterých zadavatel není schopen definovat technickou, finanční nebo právní stránku projektu – a překrývá se se situacemi, na které lze použít JSŘU, ale v určitých aspektech je ještě volnější.*
38. K oprávněnosti použití ŘSSD v případech IS se vyjadřuje také česká komentářová literatura. „*V praxi nachází ŘSSD využití zejména u veřejných zakázek z oblasti informačních technologií, kdy zadavatelé nemají přesně ujasněny požadavky (např. na architekturu systému, migraci dat, vymezení součinnosti zadavatele a případně i stávajícího dodavatele, požadavky na dodávky SW a HW, nastavení výkonu autorských práv, parametrizaci SLA apod.) tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití druhů zadávacích řízení vylučujících jednání mezi zadavatelem a dodavateli. V těchto druzích zadávacích řízení totiž musí být zadávací dokumentace zpracována ke dni zahájení zadávacího řízení v takové podrobnosti, aby bylo na jejím základě možné podat nabídky na plnění předmětu veřejné zakázky. Cílem soutěžního dialogu v oblasti informačních technologií tak bude nalézt nejvhodnější řešení informačního systému (architektonické, funkční, ekonomicky výhodné, uživatelsky přívětivé), které by odpovídalo představám a potřebám zadavatele a respektovalo maximální možný rozsah jeho původních požadavků.*“² (tučné zvýraznění doplněno).
39. Tyto závěry potvrzuje i komentářová literatura, kterou Úřad použil v bodě 112 odůvodnění napadeného rozhodnutí, vztahující k podmínkám uvedených v § 60 zákona pro JŘSU, kterou lze taktéž použít na ŘSSD. Pro přehlednost závěrů v tomto rozhodnutí je vhodné ji i zde odcitovat. „*Dle písmena a) může zadavatel použít JŘSU, pokud jeho potřeby nelze uspokojit bez úpravy na trhu dostupných řešení. Předmětem jednání mezi zadavatelem a jednotlivými dodavateli bude zejména konzultace možností, rozsahu a podmínek úprav na trhu nabízeného řešení pro potřeby zadavatele. Příkladem takového plnění mohou být veřejné zakázky na nákup různých softwarových produktů, jejichž běžně dostupnou verzi (podobu) bude třeba upravit dle konkrétních potřeb zadavatele (např. veřejná zakázka na pořízení manažerského, ekonomického a jiného informačního systému, pokud zadavateli nepostačí standardizovaný produkt, ale bude požadovat jeho úpravu dle svých konkrétních potřeb).*“³ (tučné zvýraznění doplněno)

¹ Sue ARROWSMITH. The law of public and utilities procurement. Regulations in the EU and UK. Volume 2. Third Edition. Sweet & Maxwell, 2018, s. 861).

² Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer.

³ ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 60 [Podmínky použití a zahájení řízení se soutěžním dialogem]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 480.

40. Jak z výše uvedeného vyplývá, závěr o použití ŘSSD v případech úpravy IS vychází z různých zdrojů odborné literatury. Proto nemůže obstát tvrzení navrhovatele, že při psaní poslední uvedené citace z komentářové literatury z roku 2022 byli autoři předpojatí, neboť se inspirovali nyní probíhajícím ŘSSD zahájeným v roce 2021. Navíc zadavatel správně upozornil na skutečnost, že obdobné závěry se nacházely již ve vydání komentáře C. H. BECK z roku 2017.
41. Navrhovatel celým rozkladem prezentuje úvahu, že není běžné poptávat EIS v rámci ŘSSD, neboť se běžně poptává v otevřených řízeních, a Úřad ani žádné ŘSSD v obdobné věci nedohledal. Skutečnost, že něco není běžné, neznamená, že to zákon nedovoluje. Nelze zadavateli upírat právo na volbu zadávacího řízení, které dle jeho názoru povede ke kvalitnějšímu výsledku dle jeho představ. Pokud zadavatel unese důkazní břemeno o naplnění důvodů dle § 60 odst. 1 zákona, tedy splní tam definované podmínky, Úřad nemůže shledat nezákonnost ve volbě druhu zadávacího řízení jenom proto, že ve většině jiných případů se zadavatelům jevílo vhodnější využít otevřené řízení. Ostatně, motivace zadavatele k použití otevřeného řízení namísto ŘSSD může být různá – lze si představit i situaci, že se zadavatel rozhodne ŘSSD nevyužít například z obavy, zda bude schopen tento, sice obecně méně regulovaný, zato pro zadavatele jistě náročnější druh zadávacího řízení, vést s dostatečnou transparentností. Úřad tedy musí zkoumat vždy konkrétní podmínky určující volbu druhu zadávacího řízení v konkrétním případě. V další části tohoto rozhodnutí tak bude posouzeno, zda Úřad dostatečně přezkoumal naplnění důvodů pro volbu ŘSSD.

K volbě ŘSSD z důvodu dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona

42. Jak již bylo výše uvedeno, je zřejmé, že tento druh zadávacího řízení může být použit výhradně při splnění zákonných předpokladů vymezených v § 60 odst. 1 zákona. Výčet těchto důvodů je taxativní a nemůže být rozšiřován, a to ani výkladem. První důvod použití ŘSSD je zakotven v § 60 odst. 1 písm. a) zákona. Dle předmětného ustanovení zadavatel může využít ŘSSD, pokud jeho potřeby nelze uspokojit bez úpravy na trhu dostupných plnění.
43. V šetřeném případě zadavatel provedl správně první krok k volbě ŘSSD, který spočíval v tom, že z důvodu neznalosti situace na softwarovém trhu přistoupil k PTK, v rámci kterých byl konzultován předmět plnění veřejné zakázky.
44. V rámci PTK zadavatel zdůraznil, že potřebuje nový informační systém, neboť není spokojen se stávajícím systémem, zejména po stránce integračních a komunikačních rozhraní. Zadavatel v dokumentu „*Informace o předběžných tržních konzultacích*“ konkrétně zmínil cíl „**vytvoření nové generace systému, jehož architektura by měla být otevřena integraci funkčních částí z produkce různých dodavatelů.**“ Zadavatel konzultaci mířil na technickou a technologickou stránku API, tedy „*jakými API jsou tyto systémy vybaveny a jaké integrační a komunikační vazby umožňují budovat vlastními silami zákazníka, bez nutnosti součinnosti dodavatele.*“ Zadavatel v rámci PTK jednal s dvanácti dodavateli o šesti konkrétních požadavcích – 1. Architektura systému, 2. Datová vrstva, 3. API systému, 4. IT bezpečnost, 5. Licenční politika, 6. Integrace systémů. Z tohoto lze usoudit, že se jednání nevztahovalo jen k jednoduché customizaci typizovaného IS, ale směřovalo k zodpovězení složitých konkrétních požadavků zadavatele, kterými má být ve finále dosaženo toho, aby měl IS velkou míru otevřenosti API, přičemž tato otevřenost IS mu umožní přístup k funkcím bez nutnosti součinnosti dodavatele IS (viz bod 43 rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0060/2023/VZ). Zadavatel sice měl

představu o svém cíli, ale nevěděl, jak tento cíl provést z pohledu technologického a právního (právní otázky se řešily v rámci licenční politiky).

45. Následně pak zadavatel z jednání PTK zjistil, že na trhu neexistuje běžně dostupný produkt, který by bez výhrad uspokojoval jeho potřebu (podrobně bod 98 až 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Proto zadavatel zvolil pro vyřešení své potřeby ŘSSD.
46. Nelze souhlasit s názorem navrhovatele, že by zadavatel žádné odůvodnění pro volbu ŘSSD neuvedl. Úřad v bodě 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí zadavatelovo zdůvodnění citoval. Nešlo jen o obecnou proklamaci zadavatele, že neexistuje žádný produkt, který by bez úprav uspokojoval jeho potřebu, ale zadavatel konkrétně zdůvodnil, že žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele **jako otevřený systém bez úprav** na trhu dostupných plnění (podrobně bod 100). Obdobné odůvodnění volby druhu zadávacího řízení je uvedeno na str. 3 vyjádření k návrhu ze dne 20. 2. 2023: „*a) žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele jako otevřený systém bez úpravy na trhu dostupných plnění, mj. vzhledem ke složitosti IT prostředí velkého zadavatele, jehož centrem je právě ERP systém, který má být s ostatními systémy propojen. Kromě toho si je zadavatel vědom specifik svého statutu veřejné vysoké školy, které nutnost modifikace akcentují. Tuto skutečnost si zadavatel potvrdil i v rámci tržních konzultací, kde se mimo jiné ujistil, že na trhu v dnešní době neexistuje produkt, který by bez výhrad uspokojoval jeho potřebu;*“. Důvody zadavatele jsou ještě podrobněji rozepsány na str. 16-17 rozhodnutí o námitkách vydaného dne 31. 1. 2023. Skutečnost, že nebylo možno přesně definovat předmět plnění, lze také vyvodit i z průběhu jednání ze dne 1. 12. 2021, kde zadavatel s navrhovatelem diskutují o vyřešení otázky, jak poskytnout co nejširší API (podrobně bod 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zadavatel ve vyjádření k rozkladu trefně uvedl, že navrhovatel i v rozkladu (konkrétně v bod 2.5) svým tvrzením, že zadavatel mu neumožňuje stávající IS dále rozvíjet, resp. nahradit řešením s využitím jím nabytým know-how, potvrzuje, že se nejedná o typický produkt běžně dostupný na trhu, ale potřebuje úpravy vyžadující určité know-how, a to minimálně k tomu, co nabízí navrhovatel, ale jak bylo zjištěno, i k tomu, co nabízejí ostatní dodavatelé.
47. Z tohoto dále vyplývá i to, že se nebude jednat o výměnu generického produktu, jak tvrdí navrhovatel v rozkladu, ale půjde o zcela nový produkt přizpůsobený specifickým požadavkům zadavatele. Není pravdivé ani tvrzení navrhovatele, že by ŘSSD nevedlo k unikátnímu řešení.
48. Zde se nabízí zodpovědět otázku navrhovatele položenou v rozkladu, proč zadavatel potřeboval jednat o licenčních podmínkách či nadvstavbovém rozvoji systému a nemohl své potřeby formulovat jako závazné podmínky. Odpověď je taková, že aby zadavatel mohl závazně stanovit zadávací podmínky, musel mít detailní představu o tom, jaká je licenční politika dodavatelů v otázce přístupnosti k API, jehož podoba (tj. jaký konkrétní software se vlastně poskytuje k užívání) byla ostatně rovněž předmětem jednání v soutěžním dialogu. To lze vyvodit ze zápisu z jednání ze dne 17. 10. 2021, kde zadavatel představuje: „*Naše myšlenka je dvojitá: jaký je přístup firmy k budování API a jakou má licenční politiku v přístupnosti API. Někdo má zakázkový přístup nebo naopak rozvoj systému na roadmapě a vedle toho licenční model, jak se API zpoplatňují (na míru vs full enterprise). MU by preferovala firmu, která má API na své roadmapě i za poplatek, ale není to v podobě vývoje na základě specifikace. Argument Inetu – samozřejmě bude nezbytný i vývoj podle výsledku VŘ i na naší straně a společný vývoj s dodavatelskou firmou. Díváme se na celkové pokrytí systému a projekci kolik cca práce bude potřeba na straně dodavatele a naší straně. Hlavní rozdíl je mezi přístupem*

otevírání systému pro zákazníka na míru nebo otevřenost a následné přizpůsobení zákazníka. V Enterprise level předpokládáme otevření automaticky.“ Zde je třeba uvést, že podmínky licence jsou při pořizování počítačového programu klíčové (program je autorským dílem). Pokud by zadavatel přistoupil k tomu, že by stanovil licenční podmínky, aniž by měl vědomost o licenční politice dodavatelů, mohla by nastat situace, že by mu nikdo neposkytl řešení potřebné pro uspokojení jeho potřeb (např. by dodavatel poskytl plnění co do předmětu upravené dle představ zadavatele, ale s naprosto nevhodnými licenčními podmínkami). Zde je třeba zdůraznit, že zadavatel má právo jednat s účastníky o čemkoli, co považuje za důležité pro vyjasnění představy o předmětu plnění.

49. K námitce navrhovatele, týkající se porušení zásady hospodárnosti, je třeba uvést, že navrhovatel nepřednesl žádný důkaz o tom, že by mohlo být řešení jiného dodavatele desetinasobně dražší, než co by on mohl nabídnout. Jde tak o nepodložené tvrzení. V konečném důsledku však může být méně hospodárné ponechat stávajícího dodavatele, který nabízí řešení na míru (vývojem API na zakázku), než pořízení nového řešení novým dodavatelem, který zajistí takovou otevřenost API, kdy si bude moci sám zadavatel některé další funkce v budoucnu dovyvinout a implementovat sám. Zde je třeba upozornit, že v přezkoumávaném případě jde o zadavatele (univerzitu), který je evidentně schopný si část takových odborných prací zajistit vlastními silami.
50. Navrhovatel nadále brojí proti výběru druhu řízení pro důvod stanovený § 60 odst. 1 písm. a) zákona tím, že zadavatel odmítl jeho řešení na míru. Úřad vypořádal tuto námitku v bodech 102 až 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že formulace „řešení na míru“ představuje stav, kdy by zadavatel následně po pořízení informačního systému musel své další požadavky na případné nové funkce v rámci systému zadávat vybranému dodavateli k zakázkovému vývoji. Právě tomuto zakázkovému vývoji se chtěl zadavatel v novém IS co nejvíce vyvarovat, aby nemusel být svázán s dodavatelem pro každý požadavek. Zadavatel deklaruje svou potřebu na otevřenost systému, aby mohl některé další nové funkce v budoucnu dovyvinout sám. Této potřebě navrhovatel svým řešením nevyhověl, a proto byl vyloučen.
51. Faktem je, že zadavatel skutečně zmiňuje časový horizont, v jakém je navrhovatel schopen poskytnout nabízené plnění, rovněž jako důvod vyloučení (viz podrobněji str. 4 rozhodnutí o vyloučení a str. 7 rozhodnutí o námitkách). Z uvedeného nicméně nelze dovodit, že by měl zadavatel zájem pouze o takové plnění, které bude vlastně předpřipravené, a že by tak chtěl obejít ustanovení § 60 odst. 1 písm. a) zákona. Časový aspekt realizace plnění zadavatel posuzoval proto, že dle jeho soudu byl navrhovatel v daný okamžik teprve na počátku vývoje předmětných komponent [viz str. 7 rozhodnutí o námitkách, ad a)]. Zadavatel preferoval již osvědčená řešení, která by byla pro jeho potřeby upravena. Tím nijak nepopřel svoji předchozí argumentaci, že na trhu neexistují řešení, která by ho uspokojila bez potřeby úprav. Námitky navrhovatele vedené v tomto směru jsou zjevně účelové.
52. Z doposud výše uvedeného a také z posouzení Úřadu v bodech 102 až 106 odůvodnění napadeného rozhodnutí lze učinit závěr, že zadavatel nepoptával standardní předmět plnění běžně dostupný na trhu, který by si nevyžadoval žádné úpravy. Aby byla uspokojena potřeba zadavatele spočívající v otevřenosti systému, dodavatelé působící na IT trhu musejí upravit své již existující systémy dle požadavků zadavatele a vytvořit tak nové řešení. Je tak zřejmé, že byl naplněn důvod pro použití ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona.

53. Úřad správně postupoval rovněž při posuzování dalších důvodů pro volbu ŘSSD dle § 60 odst. 1 písm. b) až d) zákona. Je zřejmé, že pokud plnění poptávané zadavatelem v rámci zadávacího řízení splňuje podmínku stanovenou v § 60 odst. 1 písm. a) zákona, není již nutné posuzovat, zda jsou splněny také podmínky stanovené v § 60 odst. 1 písm. b) až d) zákona, neboť nejde o podmínky kumulativní.
54. K zákonnosti napadeného rozhodnutí je třeba konstatovat, že Úřad v napadeném rozhodnutí zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností, na který aplikoval relevantní ustanovení zákona, interpretovaná ve světle příslušné odborné literatury. Tvrzení navrhovatele, že Úřad rozhodoval tendenčně a že je nakloněn zadavateli, není pravdivé. Úřad ve správním řízení hodnotí proti sobě jdoucí tvrzení navrhovatele a zadavatele, přičemž žádného z účastníků neupřednostnil, pouze posuzoval a vyhodnocoval, které tvrzení vychází z podkladů ŘSSD, potažmo správního řízení. Nelze se ztotožnit s míněním navrhovatele, že Úřad pouze převzal tvrzení zadavatele bez dalšího. Úřad se námitkami navrhovatele zabýval v bodech 102 a násl. napadeného rozhodnutí, z jejichž obsahu je zřejmé, že danou věc posoudil dostatečně důkladně. Podrobně totiž přezkoumal postup zadavatele při volbě druhu zadávacího řízení a rovněž kriticky zhodnotil zadavatelovo odůvodnění této volby. Jelikož má zadavatel průběh všech jednání řádně zdokumentován, důvody volby druhu zadávacího řízení mají oporu i v těchto jednáních, které Úřad přezkoumal. Úřad se tak nedopustil porušení rovnosti účastníků správního řízení ve smyslu § 7 správního řádu. Navíc navrhovatel neuvedl žádný takový argument, který by byl schopen vyvrátit skutečnost, že by zadavatel poptával na trhu běžně dostupnou věc.
55. Konečně je třeba shrnout, že Úřad řádně označil všechny podklady pro vydání napadeného rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že zadavatel se namítaného porušení zákona nedopustil. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a řádně odůvodnil jejich použití. Výsledné napadené rozhodnutí je tak srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné. Lze tak uzavřít, že Úřad v napadeném rozhodnutí rozhodl v souladu se zákonem.

VI. Závěr

56. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v posuzovaném případě v souladu s relevantními právními předpisy, lze uzavřít, že jsou dány podmínky pro potvrzení napadeného rozhodnutí, a to z důvodů výše uvedených.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Marek Šimka, Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno
2. Masarykova univerzita, Žerotínovo náměstí 617/9, 602 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy